VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 02. SZÁM 2012. JANUÁR 14.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

A PÉNZ IRÁNYÍT

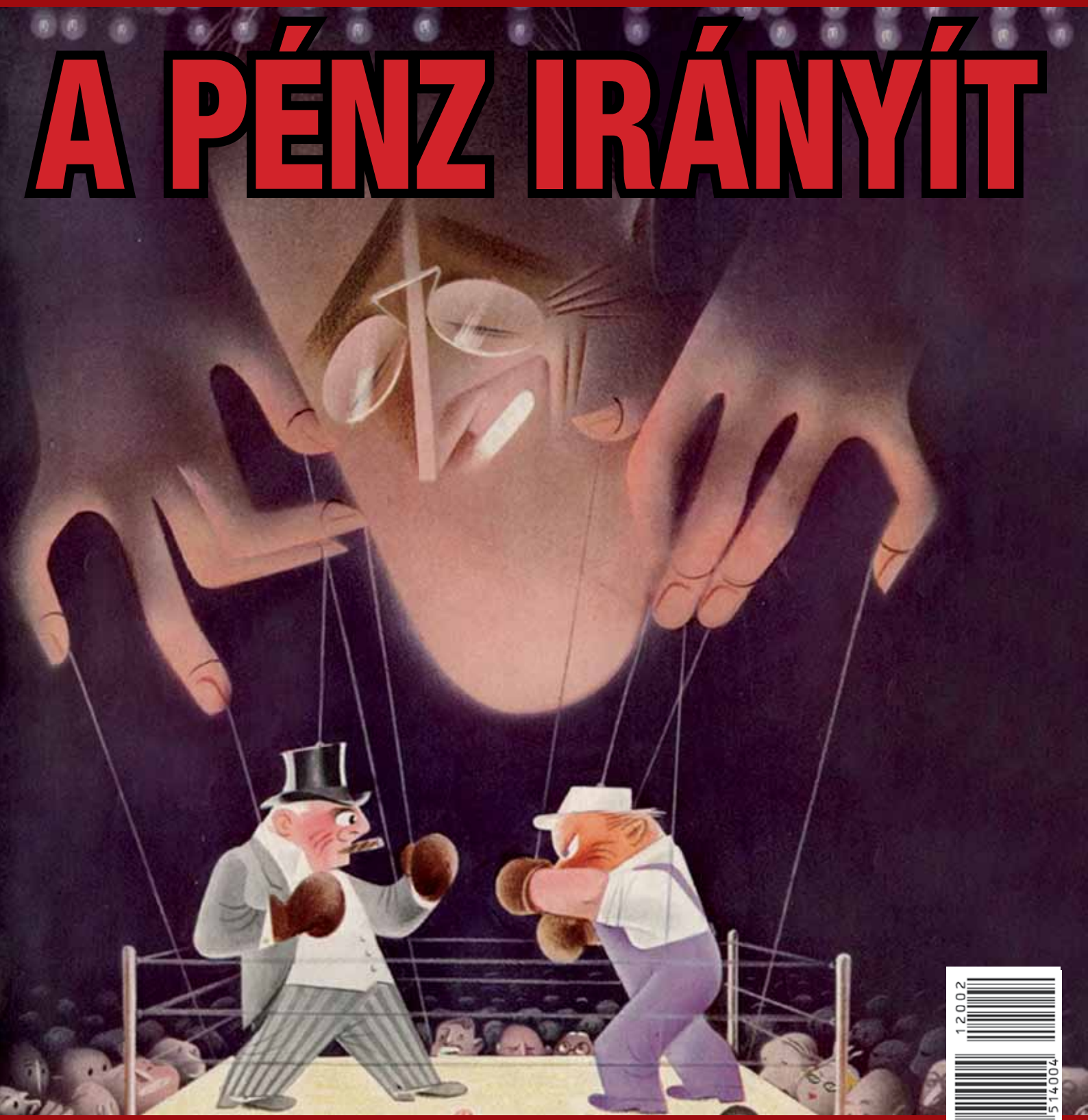

ÁRNYÉKBOKSZ. A FIDESZ ÉS AZ MSZP UGYANAZT AZ ÉRDEKET SZOLGÁLJA, HARCUK TÉTJE AZ ELLOPOTT MILLIÁRDOK FELETTI OSZTOZKODÁS. KERGETNI KELL MINDKETTŐT!

12002

9 770865 514004

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

ÖNBECSÜLÉS NÉLKÜL

Nagyon nem szép dolog, hogy az Egyesült Államok beavatkozik a magyar belügyekbe. Kifejezetlen udvariatlan és sértő, ha az amerikai nagykövet nyilvánosan, netán a sajtóban bírálja a fogadó ország kormányát. De hát, ez Amerika! A farkastól nem lehet számon kérni, hogy te miért vagy olyan, mint a farkas: ragadozó, falánk, kegyetlen. Ilyen, mert ő a farkas. Az igazi kérdés az, hogy mi hogyan reagálunk a farkasra, azaz az amerikai beavatkozásra? Arra, amit a Népszabadság, a 168 óra, az ATV és általában a szocialista-liberális körök az elmúlt hetekben tesznek, egy szó van csak: undorító. Nem csak egyetértenek az USA, az IMF követeléseivel, de helyt adnak olyan figuráknak, mint az egykori nagykövet Mark Palmer, vagy Charles Gati, akik nem kevesebbre szólítanak fel, mintsem, hogy döntsétek meg erőszakkal a kormányt! A magyar történelemben mindig voltak szemét emberek. Kik a Habsburgoknak árulták be Rákóczit vagy Kossuthot, kik Hitlernek adták oda az országot. S, ne tagadjuk, olyanok is voltak, akik a szovjetek nagyhatalmi érdekeit tekintették magyar érdeknek, és az internacionalizmus jegyében kiszolgálták őket. Ma a globalizmus jegyében lökik oda Magyarországot a nyugati tőkének. Szemét emberek, gerinc és önbecsülés nélkül. A kormányokat le lehet váltani, sőt, le kell váltani, ha kárt okoznak. De egy vezérelv lehet csak: mit akarnak a magyar emberek?

FACSEMETE ÉS FORRADALOM

A Szabadság múlt heti számában sokan felfigyeltek a szokatlan hírre: Popa Gyuri bátyám facsemetéket ajándékozott egy egész falu iskolásainak és óvódásainak. Jó lenne, ha követnénk példáját. Lehet, hogy egy-egy párttagunk külön-külön nem képes erre, de egy-egy megyei vagy városi szervezet egészen biztosan. S, egyébként sem a facsemetén van a hangsúly. Sok minden olyan dolgot lehet tenni, aminek nincs köze a napi politikához, de világossá teszik a Munkáspárt szándékait. Ha kis dolgokban segítünk, az emberek számítani fognak ránk nagy dolgokban. Sok ember kerül manapság kilátástalan helyzetbe. Sok ember érdeklődik manapság a Munkáspárt iránt. Nos, e két dolog összefügg. Jön a középkoron már túl lévő mérnök, aki nem tud elhelyezkedni. Jön a kőműves, akit nagyon konkrétan sújt az építőipar válsága. A faluban senki sem épít, ahhoz meg már öreg, hogy az EU-ba menjen. Jön a középkorú vállalkozó, aki nem tudja, mibe fogjon, mert nincs is mibe. Gyors megoldást várnak tőlünk, munkát, piacot, jövőt. Ezt biztos nem tudjuk adni. De mi meghallgatjuk az embereket egy olyan világban, amikor a hatalom, a parlamenti politika egyáltalán nem kíváncsi a nép hangjára. De tudunk adni mást is. Hitet, meggyőződést, közösségi kereteket a harchoz. A facsemete, nos, bármely furcsa is, így visz bennünket közelebb a forradalomhoz.

GÁZ VAN!

Gáz van! Igen, gáz van, mert előbb-utóbb nem lesz gáz. Magyarországnak mielőbb új hosszú távú szerződést kellene kötnie az orosz Gazprommal az orosz gázszállítások jövőjéről. Ez nem megy egyik napról a másikra, és mivel hosszú sor áll az orosz gázért, a végén még hoppon maradhatunk. Gázt ugyanis Amerikából nem lehet venni. Egyébként máshonnan se. De sajnos, gáz van, úgy általában is a magyar-orosz viszonyban. Pedig a kormány a kezdet kezdetén remek terveket vázolt fel. Ha meg is csinálta volna, ma az orosz reláció pénzügyi és politikai könnyebbséget jelentene a válság kezelésében, és némi ellensúly lenne a durva amerikai nyomással szemben. Történtek persze jó dolgok, mondjuk, a Tolsztoj Társaság létrehozása kiváló ötlet. Néha azonban úgy tűnik, hogy a magyar külpolitika nem tudja, hogy mit akar. Rosszul reagálnak, vagy ha jól is, többnyire elkésve. Egyszerre rosszban lenni Amerikával és Oroszországgal, nem túl szerencsés.

Elgondolkoztam magamban. Oroszországnak márciusban új elnöke lesz. Felkészült-e a kormány az „új elnök fogadására”? Van-e már hivatalos kapcsolat a Fidesz és az Egységes Oroszország párt között? Mi, munkáspártiak ugyan nem szeretjük Putyin pártját, de ők vannak hatalmon. Leült-e már a miniszterelnök a budapesti orosz nagykövettel? Fogadott-e bárkit is a velünk foglalkozó orosz szakemberek közül, akik befolyásolják a Kreml gondolkodását? Köszöntötte-e bárki is a magyar vezetők közül minden oroszok patriarchájá a pravoszláv karácsony alkalmából? Képesek-e a kormányhoz közel álló lapok legalább objektív tájékoztatást adni Oroszországról? Bár ezekben a hideg időkben a meleghangú tájékoztatás is jól jönne. Tudunk-e két barátságos szót mondani az euróázsiai szövetségre tett orosz javaslatról? Lobbizunk-e már az orosz politikai elitben? Vannak-e barátaink Putyin környezetében? Értjük-e, hogy az orosz vezetés egy új Oroszországot akar a világnak mutatni a 2014-es szocsi olimpiával? Tud-e a hivatalos Magyarország részt vállalni e törekvésben? Remélem, hogy még sincs gáz, mármint politikai, és akkor lesz gáz, mármint földgáz.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Schmitt Pál köztársasági elnök jelenlétében szolgálatba álltak a honvédség palotaőrei szombaton a budai várban, a Sándor-palota előtt. A köztársasági elnök beszédében rámutatott: a palotaőrség veszi át a Köztársasági Elnöki Hivatal protokolláris őrzését.

Munkáspárt: Derék dolog, hogy a köztársasági elnök úrnak már – ahogyan fogalmazott – „királyi testőrség” is kijár. Tekintettel arra, hogy ő maga is csak díszként vesz részt az állam vezetésében, szükséges a 75 fős dekoráció. Addig sem firtatja senki, hogy eddig még egyszer sem emelte fel a szavát a parlament döntéseivel kapcsolatban. Pedig – szerintünk – lett volna miért. Bőséggel.

2. Bajban vannak a pékek, várhatóan emelkedni fog a kenyér ára is – a benzin árának ugrásszerű növekedése rövidesen be fog épülni az alapvető élelmiszerek árába. Az élelmiszerárak majdani növekedésében három tényező játszhatja a főszerepet: az áfaemelés, a gyenge forint és a globális nyersanyagárak.

Munkáspárt: A kormány „gazdaságfejlesztésének” levét pedig ismét a legszegényebb rétegek isszák meg. A képviselő uraknak és hölgyeknek nem fog nagy törést okozni a drága tej és kenyér ára, de a munkanélküliek, kisnyugdíjasok eddig is megszenvedték a dilemmát: enni vagy villanyt fizetni?! De a kormánynak mindegy is, nem abból folyik be a legnagyobb adótétel. S a nagyképernyős tévéket a gazdagok ezer forintos kenyér áránál is megveszik. Hol is tűnt el a luxusadó bevezetése?

3. Vagyonnyilatkozata szerint havi bruttó 440 ezer forintért a Mol jogtanácsosaként is dolgozik Aradszki András KDNP-s országgyűlési képviselő, aki nemrég azt javasolta, hogy a dohány-kiskereskedelem államosítása után a benzinkutakon is lehessen majd cigit árulni.

Munkáspárt: Ha tréfálni szeretnénk, írnánk: van keresztény erkölcs és van pénztárca. Ha valóságról beszélnénk, írnánk: a keresztény mázzal bekent pénzhajhászás is mocskos. Ha keserű jövőről regélnénk, írnánk: Aradszki András tehetséges ember, az anyagi hasznot, a kézzel fogható privátit elutasító kormánynak ilyen emberekre van szüksége… Önök tudnak ezen még röhögni?

4. Török Zsolt, az MSZP szóvivője szerint míg odakint több tízezer ember tüntetett a Magyar Köztársaságért, addig az Operában „közpénzből milliós keresettel rendelkező politikai vezetők, tehetős vállalkozók kristály hamutartókat és réz korlátgömböket loptak a nemzet egyik leghíresebb építményéből, sőt, némelyek ki sem fizették számláikat, több tízezer forintos adósságot hagyva maguk után.”

Munkáspárt: Mi nem szeretjük a Fideszt, sőt az MSZP-hez sem húz a szívünk. Azonban igyekszünk az igazságnak is utánajárni. Az MSZP szóvivőjének szavai pártját, a „demokraták”tüntetését minősíti a legjobban. Az Operában bő éve nincsenek hamutartók, réz korlátgömböket is felújításkor cseréltek le, a büfé, ahol állítólag tízezres adósságot hagytak, egyszerűen zárva volt. Török Zsolt talán magából indult ki, de szavai minősítik pártját: nekik nem a rendszerrel, nem a kizsákmányolással van bajuk, ők rutinból irigylik még a nem létező lopást is.

5. Bajnai Gordon volt miniszterelnök távozása óta először foglalt élesen állást belpolitikai ügyekben. Köztársaság, kiegyezés, kilábalás – Vízkeresztkor Magyarországról című, 32500 karakteres írása egy Kispál és a Borz idézettel kezdődik.

Munkáspárt: Lovasi András egykori zenekarát mi véletlenül se kevernénk bele. Idézni se fogjuk, mert Bajnaiék se azért tették. Ők ezzel próbálják fiatalossá, újjá tenni a régi programot: a pénz mindenekfelett. Alkotmányra, médiára, polgári szabadságjogokra vonatkozó kifogásaik mindössze álcául szolgálnak a tőke hatékonyságának ideológiájához. Ha jobban belegondolunk, Bajnai Gordon nem létezik. Ő mindössze egy reklámarc: először kellett Wallis Rt-nél magyar gazdálkodók tönkretételéhez, utána Gyurcsány Ferenc kormányának szemetét takarította el. Most még nem veszik elő, csak próbálgatják, milyen lenne ő egy „demokratikus összefogás” vezérének. Tesztelik a terméket, kipróbálják, mennyire emlékeznek az emberek a tolvajlásaira. Bajnai Gordon a liberális kapitalizmus teszt-mosópora. Kicsit émelyítő, jobban drága és nagyon nem a miénk.

6. Államadósságnyi vagyont rejt a föld mélye: csak a Recsken kibányászható rézérc mennyisége 36 millió tonna, ennek 2 százaléka réz, a csaknem 5 százalék cinket tartalmazó ércből pedig 11 millió tonnát lehet kinyerni. Ha újra megnyitnák a bányát, félmillió dolláros, 1500 embernek munkát adó beruházással egy összesen negyven milliárd dollárt meghaladó fémvagyon válna elérhetővé.

Munkáspárt: Ezek a szakértők nem nyugszanak! Az elmúlt húsz évben már majdnem teljesen elhitették az aktuális kormányok a magyar emberekkel, hogy nekünk semmink nincs, sem természeti kincseink, sem mezőgazdaságunk, az ipart még említeni sem illik. Sikeresen le is építettek mindent, ami segítené az országot abban, hogy a saját erejéből talpra álljon. Már csak az a kérdés, a külföldi befektetőkön kívül ez kiknek is érte meg…

7. A Magyarország légtérvédelmi szuverenitását fenntartó Gripen vadászrepülőgépek 2001-ben kötött, 2003-ban módosított bérleti szerződése 2016-ban lejár, így a HM kezdeményezte a szerződés átütemezését. Ennek oka az, hogy a 2016-ban fizetendő költségek radikálisan emelkednének.

Munkáspárt: A jelenleg érvényes megállapodás szerint Magyarország a 2016-ig kifizetendő összeg több mint ötven százalékát kifizette a svéd kormánynak. A fennmaradó kisebbik rész átütemezését kezdeményezi a honvédelmi tárca. A szerződés összértéke kétszáztíz milliárd forint. Érdemes még egyszer elolvasni ezt az összeget. Kétszáztízmilliárd forint. Ennyit fizetünk a semmiért.

AMERIKA FENYEGET!

Az Amerikai Egyesült Államok példátlan nyomás alá helyezte Magyarországot. Eleni Tsakopoulos Kounalakis gyarmati múltat idéző módon oktatja ki és fegyelmezi a magyar kormányt. Az Orbán-kabinet maga sodorta bele magát ebbe a helyzetbe, amikor úgy ment szembe a „nyugati szövetségesekkel", hogy nem biztosított támogatást Oroszországban és Kínában. Az amerikai attaknak ugyanakkor várhatóan vége lesz, amikor Orbánék aláírják az IMF-szerződést, rákényszerítik Magyarországra a nyugati banki diktátumot. A hazai „demokratikus ellenzék", szocialistáktól ál-civilekig szép jelszavakba bújtatva lelkesen drukkol a Valutaalapnak.

Eleni Tsakopoulos Kounalakis, az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövete médiasztárrá vált múlt hétvégén. A tengerentúli diplomata – semmibe véve írott és íratlan diplomáciai szokásjogot – újságon és televízión keresztül üzent a magyar kormánynak: „Washington nagyon csalódott amiatt, mert Magyarország nem vette figyelembe az amerikai aggályokat az alaptörvénnyel kapcsolatban, ami nem jelenti azt, hogy többet nem kérnénk a kormányt arra, hogy fontolják meg újra a döntéseket".

Olvassuk el újra ezt a mondatot, ha úgy tetszik, fordítsuk magyarra: „Ti magyarok, párttól és politikától függetlenül elfelejtettétek, hogy ki az úr, ki a gazda! Egyszer mondtatok nemet, ha még egyszer megpróbáljátok, oda a gazdaságotok, oda a maradék függetlenségetek, oda minden!"

Ezt Magyarország szövetségese, euroatlanti „harcostársa", az Amerikai Egyesült Államok üzente.

MI TÖRTÉNT?

Orbán Viktor kormánya keresztbe tett Amerikának. Nem nagyon, de gyarmattól ezt sem várják. A nyugati bankok megadóztatása, az egyes multikra kiszabott extra-adó békeidőben akár elfogadható is lett volna. De most gazdasági világválság van. Egyetlen cent is számít. Azonban nem is ez a lényeg: Magyarország azzal, hogy hozzá mert nyúlni a finánctőkéhez, a spekulatív banki és brókeri milliárdokhoz, precedenst teremtett. Felmerült, hogy ezt máshol is meg lehet csinálni. Washingtontól Brüsszelig jól tudják: a magyarok kuruckodása önmagában nem veszélyes, Orbán ezekkel a lépésekkel hosszú távon a kapitalizmust, a rendszert védi. Azonban, ha ugyanezt megteszi egy olyan ország, ahol a banki adó az első lépés, s a következő a tőkére mért komoly csapás – akkor baj van. Nagy baj, nagyon nagy baj. Nagyon sok milliárdba kerülő baj.

Ha például Görögországban bankadót vezetnének be, az a tüntető dolgozó százezreknek való engedmény lenne. A kommunisták vezette görög munkás azonban nem elégedne meg ezzel, tovább menne. Megkérdőjelezné magának a rendszernek a létjogosultságát. A banki

SZLOVÉNIA: NE AVATKOZZON BELÜGYEKBE A NAGYKÖVET!

A belügyekbe történő beavatkozással vádolták meg a szlovén hatóságok Joseph Mussomelit, az Egyesült Államok ljubljanai nagykövetét, miután a diplomata közvetítést ajánlott a kormányalakítás során szóba jöhető pártok vezetőinek. Danilo Türk szlovén államfő kijelentette: a kormányokat nem külföldi nagykövetek vagy más külföldi tisztségviselők alakítják meg, hanem a szlovén népre és politikai pártokra tartozik ez a feladat. Samuel Zbogar külügyminiszter pedig közölte, hogy tárcájának egyik tisztségviselője figyelmeztette az amerikai diplomatát, a ljubljanai hatóságok helytelenítik a koalíciós tárgyalásokkal kapcsolatos magatartását. Szlovén sajtójelentések szerint Mussomeli a pártvezetőkkel találkozva felajánlotta, hogy kész közvetítői szerepet játszani a koalíciós kormány létrehozása érdekében. Danilo Türk elnök Zoran Jankovicot, Ljubljana milliárdos, balközép irányzatú polgármesterét kérte fel a kormányalakításra, akinek Pozitív Szlovénia nevű pártja meglepetésre az élen végzett a tavaly decemberben tartott, előre hozott parlamenti választásokon. A Pozitív Szlovénia 28 helyet szerzett a 90 tagú parlamentben, így mindenképpen koalíciós partnerekre lesz szüksége a kabinet létrehozásához. Az előrehozott választásokra azért került sor Szlovéniában, mert Borut Pahor eddigi szociáldemokrata miniszterelnök törékeny négypárti koalíciója nem bírta ki a nyugdíjreform ügyében támadt belpolitikai konfliktust, és kormánya szeptemberben megbukott egy vesztes bizalmi szavazás után.

adó Görögországban arra adna jelet, hogy a banki uralom, a semmit sem termelő pénz hatalma legyőzhető. Évszázad múltán újra megjelenne a kommunizmus létező kísértete. Ez, Európai Uniónak, USA-nak elfogadhatatlan.

Magyarországon nincs osztályharc. Magyarországon az úgynevezett ellenzék IMF-kottát olvas, nem érdekli az ország helyzete. Orbán leváltásáért saját egykori hatalma, a hatalommal együtt járó privilégiumok visszaszerzéséért mindent megtenne.

Tehát, ha Magyarországon példát statuál a Nyugat, az nem vezet társadalmi robbanáshoz, nem veszélyeztet hasznot, sőt, akár már rövid távon profitot termel. S figyelmezteti Görögországtól Portugáliáig az egész uniót, ennyi, mert különben coki!

ORBÁN ÉS ELLENZÉKE

Orbán nem új Rákóczi vagy Kossuth, nem történelmi nagyságú szabadságharcos. Orbán Magyarországon stabil és biztos kapitalizmust akar, amelyben az ő biztos és stabil kapitalistái uralkodnak. Ez azonban csak úgy valósítható meg, ha Magyarország legalább valamelyest megőrzi függetlenségét.

Orbán nem a munkásért, a melósért, a dolgozó emberért tesz, ő hatékonyabb rendszert keres a kizsákmányolásra.

Orbán kapitalizmusa a múltban keres fogódzókat, Tiszát, Bethlent és kimondatlanul Horthyt is. Kell az ideológia, Antall ezt komolyan gondolta, neki voltak gyökerei az úri Magyarországhoz. Orbánnak nincsenek. Pártjának sincsenek. Ők kizárólag hatalmat akarnak. A Fidesz bölcsebbjei rájöttek arra, hogy ehhez középosztály és elviselhető lehetőségeket kapó munkásosztály kell.

Az MSZP az árulók pártja. Vezetőtől utolsó tagig – aki két évtized alatt nem jött rá erre, az nem félrevezetett, az a legjobb esetben is önös érdekeket kergető megalkuvó. Az MSZP, a Gyurcsány-párt, az SZDSZ-t váltó LMP és a frissen létrehozott irányított civilszervezetek mindent, mindenkit és mindenkor elárulnának újra, hogy hatalomba jussanak. Ők kapitalizmust akarnak, nekik pénzelőt, hazán, országon és emberen átnyúlót. Hazát, országot és embert semmibe vevőt. Ezért hajlandóak mindenben megfelelni a Nyugatnak, ezért hajlandóak, sőt kérik, hogy szekundálhassanak Amerikának, s ezért sorakoznak fel a tengerentúli nagykövet, az IMF mögé most is.

Egy pillanatra álljunk meg és emlékezzünk: az Opera előtti látványtüntetésen felemelte bárki is a szavát az új Munka Törvénykönyve ellen, felemelte a szavát a banki diktatúra, az IMF ellen? A szakszervezetet elhagyó, Egyesült Államokban kiképzést kapó Szolidaritás-vezér ex-katonatiszt beszélt dolgozói jogokról? Volt azon a tüntetésen belvárosi kispolgáron, pártpolitikuson és léha ráérőn kívül más is?

MI LESZ?

Az Orbán-kormány engedni fog az IMF-nek. Engedni fog, mert a tőke kormánya nem állhat ellen a tőke diktátumának. Nem fogják lefoglalni a bankbetéteket, ez Gyurcsányék pánik-propagandája, a kapitalizmus utoljára a pénzt sodorja veszélybe. Az MSZP, intelligensnek látszani akaró Mesterházytól, vörös inget bitorló Szanyiig ekkor parancsot kap, hogy elég. A jól ismert coki. Liberálisok még játszhatják jogaikat védő játékaikat, kell a fenyegetés Orbánnal szemben. Ennyi belefér, a lényeg: Magyarország a spekulatív finánctőkének, az IMF-nek, Amerikának táncol.

A magát baloldalinak csúfoló MSZP, a jogvédő LMP, a politikai fizetésre vágyó civilvezérek pedig koccintanak. ■

HILLARY LEVELE

Hillary Clinton amerikai külügyminiszter a karácsony előtt Orbán Viktornak küldött levelében nyomatékosan kérte, a magyar miniszterelnök fontolja meg a következményeit annak, hogy ha több, az Egyesült Államok és az Európai Bizottság által is kifogásolt sarkalatos törvény a jövő hónapban mindenfajta változtatás nélkül lép hatályba. A magyar kormányfőhöz december 23-án intézett levele bevezetőjében Hillary Clinton a június 30-i, magyarországi látogatása idején folytatott beszélgetésükre hivatkozik. Felidézi, akkor elmondta, országaik között szoros a kapcsolat, mivel NATO-szövetségesek, gazdasági partnerek és barátok, közös értékekre és elvekre alapozva építkeztek az elmúlt 20 évben – írja az amerikai diplomácia vezetője. Emlékeztet arra is, hogy a júniusi találkozón beszéltek a magyar demokratikus intézmények megőrzéséről és arról, hogy biztosítani kell ezek további erősödését és növekedését. Úgy fogalmaz: „Kifejeztem aggodalmunkat a tervezett alkotmányos változásokkal kapcsolatban az ön országában, kiemelten kérve az igazságszolgáltatás függetlensége, a sajtószabadság és a kormány átláthatósága melletti valódi elkötelezettséget. Nagyra értékeltem azt, hogy akkor elkötelezettségét fejezte ki amellett, hogy Magyarország hű marad demokratikus hagyományaihoz és a személyes szabadságjogok védelméhez”. Hillary Clinton a továbbiakban kitér arra, hogy Eleni Tsakopoulos Kounalakis budapesti amerikai nagykövet és mások a Külügyminisztériumban azóta is aggodalmukat fejezték ki, „mindig a barátság szellemében, és bízva abban, hogy barátaink a magyar kormányban komolyan fogják venni építő jellegű megjegyzéseinket”. Az amerikai külügyminiszter úgy fogalmaz: „Bár teljes mértékben tiszteletben tartom a magyarok jogát arra, hogy Magyarország számára törvényeket alkossanak, a magam részéről mégis ismét nyomatékosan kérem, fontolja meg az összes következményét annak, ha a törvények a jövő hónapban mindenfajta változtatás nélkül lépnek hatályba.”

FENYEGETŐ MUNKANÉLKÜLISÉG

A munkanélküliségtől és az elszegényedéstől tartottak leginkább a magyarok tavaly; a globális félelmek háttérbe szorultak - állapította meg az Ipsos csoport nemzetközi közvélemény-kutatása. Az idei adótörvények realitássá tehetik a félelmek jórészét.

A magyaroknak 2011 végén leginkább egzisztenciális félelmeik voltak: az emberek 74 százaléka a munkanélküliséget, 68 százaléka az elszegényedést tekintette a legnagyobb problémának. A szegénység miatt főképpen az alacsony iskolázottságúak és az idősek aggódnak, és a nők jobban tartanak tőle, mint a férfiak - olvasható a felmérésben. A világ 27 országában, a felnőtt lakosságot reprezentáló mintán készült közvélemény-kutatás szerint a harmadik legfőbb gond a magyarok számára a korrupció; érdekes adat, hogy a múlt év elején az ezt nehezményezők aránya 53, az év végén 42 százalék volt. Az egészségügyi ellátás romlásától való félelem jóval kevesebb magyarra volt jellemző tavaly: év elején a lakosság 26, év végén 30 százalékára. Az előbbieknél még kisebb arányban érezték aggasztó mértékűnek a bűnözést és az erőszakot (2011 elején 15, év végén 22 százalék), valamint az erkölcsi értékek devalvációját (13 és 17 százalék).

Az iskolázottság emelkedésével egyre nő a morális szempontok súlya; a diplomások több mint negyede a négy legnagyobb gond közé sorolta az erkölcsi hanyatlást. Ezekhez képest a globális tényezők – mint a fenntarthatóságot biztosító programok, a jóléti államok esetleges megszűnése, a környezeti veszélyek vagy a klímaváltozás – sokkal kevesebb, legfeljebb egytizednyi magyarnak jelentettek problémát 2011-ben. A kvalifikáltabb rétegek és a fiatalok az átlagosnál valamivel nagyobb gondnak tartják a globalizáció esetleges negatív következményeit, de ezek a tényezők náluk is a rangsor végén találhatók.

Az Ipsos nemzetközi felmérése szerint a világ más országaiban is a munkahely elvesztésétől és a szegénységtől tartanak leginkább az emberek, de kisebb arányban, mint Magyarországon. A globális nehézségek esetében fordított a helyzet: bár külföldön is az ilyen félelmek állnak a lista végén, az ezeket említők aránya valamivel magasabb.

A tavalyi félelmek a jelek szerint idén valósággá válnak. Az új adótörvények, a parancsra, fedezet és ellenőrzés nélkül megemelt minimálbér várhatóan további munkahelyek megszűnéséhez vezetnek. A gyakorta már decemberben módosított munkaszerződések jellemzően nem

magasabb béreket, hanem alacsonyabb foglalkoztatási óraszámot tartalmaznak – értelemszerűen a gyakorlatban ugyanannyit kell majd dolgozni. Van munkavédelem, de az állás elvesztése miatt ugyan ki mer szólni a hatóságnak? A tavalyi fizetés az adójóváírás miatt több ezer forintos nettó jövedelemcsökkenést jelent a dolgozó embereknek. A megemelt minimálbért az előzetes felmérések szerint nem tudják – a hatékony ellenőrzés hiányában gyakorta nem is akarják – kifizetni a munkáltatók, s így főállás helyett részmunkaidőre jelentik be a dolgozókat

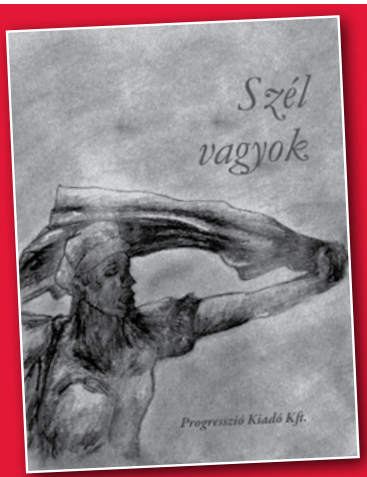

Megjelent a Munkáspárt verseskötete, Szél vagyok címmel. Megrendelhető a Baross utcai pártközpontban és a Szabadság-futároknál. Ára 500 Ft.

MEGALAKULT A MUNKÁSPÁRT PILISI ALAPSZERVEZETE

Szűcs Attila, a párt helyi aktivistája munkájának gyümölcse a 12 fős új alapszervezet megalakulása, ahová pártonkívüli barátokat is meghívtak.

A helyi élelmiszer áruház előtti parkolóban A Szabadságot és szórólapot osztogattak a tagjelöltek, miközben Thürmer Gyula interjút adott a pilisi kábeltelevízió riporterének.

A vásárlók, járókelők megálltak és beszélgettek mindennapi problémáikról. Egy dühös helyi hangosan szidta a kapitalizmust.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke Mala Jánosné Editnek adja át a tagkönyvet a pilisi fagyizóban

Kohl Antal régióelnök és Fogarasi Zsuzsanna, nagy-budapesti elnök még utoljára átnézték a tagkönyveket, hiszen minél több van, annál nagyobb a tévedés kockázata. Mindegyikbe gondosan beleragasztották a képet, így került a pártelnök asztalára.

A derűs utcai akció után került sor a tagkönyvek átadására.

Előre pilisiek!

TŐKÉS VÁLSÁG ÉS FASIZMUS

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

A tőkés rendszer jelenlegi válsága ismét élesen veti fel a fasizmus kérdését. A 20. század tapasztalatai azt mutatják, hogy a tőke saját hatalmának megőrzése érdekében nem retten vissza a legszélsőségesebb módszerek alkalmazásától sem. Az 1929-es világválság milliókat juttatott az utcára. Milliók és milliók kerültek abba a helyzetbe, hogy – Marx szavaival élve – láncaikon kívül már semmit sem veszíthettek. A Szovjetunió sikeres fejlődése ugyanakkor példát mutatott Európa dolgozóinak: ha változtatni akarsz helyzeten, indíts háborút a tőkések ellen, és vidd győzelemre a szocializmust! A tőke megértette, hogy a szocialista forradalom fenyegetése ellen rendkívüli eszközre van szüksége. Ez volt a fasizmus. De vajon, mi a helyzet ma?

„TŐKE ÉS FASIZMUS JEGYESEK”

„Tőke és Fasizmus jegyesek.” József Attila írta e szavakat 1930-ban a Farsangi lakodalom című verséhez. Ő megértette a lényeget, azt, amit manapság gyakran igyekeznek elleplezni, különösen a szociáldemokrata, liberális körök. Ezek az erők olyan jelenségeket neveznek fasizmusnak, amelyek ugyan kísérhetik a fasizmust, de attól függetlenül is létezhetnek. A nacionalizmus, például, még szélsőséges formáiban sem jelent automatikusan fasizmust. Az agresszivitás, a háborúra való uszítás létezett jóval a fasizmus 20. századi megjelenése előtt is. Az antiszemitizmus, a zsidókkal szembeni gyűlölet évszázadok óta létezik. Még a kommunista-ellenesség sem a fasizmus sajátja, hiszen még legdemokratikusabb polgári rendszerek is ellenségnek tekintik a kommunistákat, és időről időre az eszközökben sem válogatnak.

Klara Zetkin, a német és a nemzetközi munkásmozgalom legendás alakja, már 1923-ban óvta a munkásmozgalmat attól, hogy a fasizmust külső ismérvek alapján ítélje meg. „A fasizmus jelenleg a nemzetközi burzsoázia általános támadásának klasszikus kifejezése, a legerősebb és legkoncentráltabb formában” – mondta a Komintern ülésén. Az ekkor már 66 éves Zetkin nagy éleslátással mutatott rá: „Eddig zavar volt a fasizmus megítélésében nem csak a proletártömegekben, de a forradalmi élcsapatban, a kommunisták között is. Sokáig az a nézet volt uralkodó, hogy a fasizmus csupán a burzsoázia brutális terrorja, és ezért történelmileg egy lapon emlegették Horthy magyarországi fehérterrorjával.” Figyelemre méltó, hogy Zetkin a fehérterrort még nem azonosítja a fasizmussal.

Zetkin azt is aláhúzta, hogy a fasizmus azért jöhet létre, mert a tőkés gazdaság szétesik, a tőkésállam megbénul, nem képes alapvető funkciót ellátni. Megoldás lehetne a szocialista forradalom, de ettől rettegnek a tőke erői, beleértve a szociáldemokratákat is.

Antonio Gramsci, az olasz munkásmozgalom jeles személyisége, aki életét is adta a fasizmus elleni harcban, 1921-ben így fogalmazott: „Mi a fasizmus nemzetközi szinten? Kísérlet arra, hogy a termelés problémáit gépfegyverrel és pisztolygolyóval oldják meg.” Gramsci egy újságcikket is írt, némi leegyszerűsítéssel, de a lényegre rámutatott: a kapitalizmus belső problémáiról van szó, arról, hogy a tőke nem képes a nyomort, a bizonytalanságot, a válságot másképpen felszámolni, nem képes az „orosz veszélyt” másként megakadályozni, csak új módszerekkel, a fasizmussal.

Később, 1935-ben a Komintern VII. Kongresszusán hangoztak el Georgi Dimitrov szavai, amelyek azóta is a fasizmus legteljesebb marxista meghatározását adják: „a fasizmus a finánctőke legreakciósabb, legsovinisztább és legimperialistább elemeinek nyílt terrorista diktatúrája”.

De miért ragadnak meg a szociáldemokrata és liberális erők a külső jelenségeknél? Nos, a válasz egyszerű. A szociáldemokrácia, a liberális erők nincsenek a kapitalizmus ellen. A tőkés rendszert tekintik az emberiség természetes létének, legfeljebb azt akarják javítgatni. Éppen ezért nem ismerik be, hogy a fasizmus nem véletlenszerű jelenség, hanem a tőkés rendszer szülötte.

Ha beismernék, akkor el kellene fogadniuk a kommunistákat, vagyis azokat, akik a kapitalizmus megdöntésére törekednek. Ezt pedig nyilván nem tehetik. Innen fakadnak a szociáldemokrata és liberális körök fasizmus-ellenességének eszmei és politikai korlátai. Mivel nem kívánnak szembenézni a tőkés rendszer lényegével, megmaradnak a felszínen, és kijelentik, hogy diktatúra volt a fasizmusban, diktatúra volt a szocializmusban, ezért a fasizmus és a kommunizmus egy és ugyanaz. Ez természetesen nem igaz, de a tőke sok emberrel képes elhitetni, és ezzel együtt meggyőzni őket arról, hogy ne akarják a kapitalizmust megdönteni, elégedjenek meg a tőkés rendszer javítgatásával. Ebből fakad az is, hogy a szociáldemokrata-liberális erők hangozatják ugyan, hogy a fasizmus ellen össze kell fogni mindenkivel, a kommunistákat azonban rendre kizárják ebből a „közös” harcból. És mivel kizárják az antifasiszta harcból az egyetlen következetes tőke-

ellenes erőt, a kommunistákat, gyengítik, sőt esetenként maguk lehetetlenítik el a fasizmus elleni sikeres harcot.

VAN-E FASIZMUS EURÓPÁBAN?

A kérdés nem az, hogy vannak-e fasiszta pártok, vagy vannak-e olyan erők, amelyek a fasizmust tekintik megoldásnak. Ilyenek nyilván vannak. A kérdés az, hogy a mai európai tőkés erők eljutottak-e arra a következtetésre, hogy a válság leküzdésére nincs más megoldás, mint a pénzügyi tőke „legreakciósabb, legsovinisztább és legimperialistább elemeinek nyílt terrorista diktatúrája". A válasz egyértelmű. Az európai tőke ma még nem a fasizmust tekinti egyetlen megoldásnak.

A tőkés rendszer ma kétségtelenül válságban van. Kiéleződnek az imperialista országok ellentétei, megkezdődött a második világháború utáni európai rendszer, az Európai Unió, az euró revíziója. A válság a rendszer lényegéből fakad, ezért nem lehet megoldani a kapitalizmus eszközeivel. Ez objektíve azt jelenti, hogy a dolgozók problémáinak megoldására csak egy út van: a tőkés rendszer megdöntése, a szocialista forradalom.

Az objektív szükségszerűség azonban nem azt jelenti, hogy a dolgozó tömegek akár Európában, akár Magyarországon már holnap kezükbe veszik a hatalmat. Ehhez forradalmi helyzetnek kell létrejönnie. Lenin szavaival: „Csak amikor az „alul lévők" nem akarják a régit, és amikor a „felül lévők" nem tudnak élni és kormányozni a régi módon, csak akkor győzhet a forradalom."

Aleka Papariga, a Görög Kommunista Párt főtitkára a kommunista és munkáspártok világtalálkozóján, tavaly decemberben világosan kijelentette: bár a görög dolgozók minden más európai ország dolgozóinál keményebb küzdelmet folytatnak a tőke ellen, Görögországban nincs forradalmi helyzet.

A Munkáspárt elnöke, Thürmer Gyula hasonló értékelést adott a magyar viszonyokról: „A válság ellenére Magyarországon nincs forradalmi helyzet. A dolgozók szervezetlenek, megosztottak. A tőkés hatalom mindent megtesz azért, hogy a dolgozó emberek millióit megfélemlítse, megtörje a gerincüket."

Ebből az is következik, hogy a tőke egyelőre nem fordult rendkívüli eszközökhöz. „Számos országban egyre élesebb támadás folyik a demokratikus jogok és a szuverenitás ellen. Erősödik az antikommunizmus. Összehangolt intézkedéseket foganatosítanak a kommunista és munkáspártok, a szakszervezetek, a politikai és demokratikus szabadságjogok ellen" – fogalmazták meg Athénban közös véleményüket a kommunista és munkáspártok. Szó sincs azonban arról, hogy a fasizmus vette volna át a hatalmat, sőt, az elmúlt évek közös dokumentumaiban ilyen összefüggésben még e szó szerepel.

A DOLGOZÓ NEM MEHET A TŐKÉSEKKEL

A tőke erői többféle megoldással próbálkoznak a válság rendezésére. A tőkések fő eszköze, hogy a válság terheit a dolgozókra hárítják át. Ezt látjuk az EU minden országában, és ezt tapasztaljuk Magyarországon is. A tőke érti, hogy ennek is megvan a kockázata, hiszen ez objektíve növeli a szociális ellentéteket, és így közelebb hoz bennünket a forradalmi helyzet kialakulásához.

A tőkés erők növelik a támadásokat a kommunista és munkáspártok ellen. Ezt látjuk Magyarországon is. Az ok nyilvánvaló. Ma még a kommunista pártok nem tudják átvenni a hatalmat, de potenciálisan, mint a tőke egyetlen következetes ellenfelei, ők lesznek képesek a dolgozók harcát vezetni, és a kapitalizmust megdönteni. A tőke meg akarja előzni ezt a helyzetet, és csírájában elfojtani a tőke ellen ténylegesen fellépő erőket.

A tőke kitalált még valamit. Csináljunk olyan szervezeteket, amelyek látszólag nagyon tőke-ellenesek, a valóságban azonban nem lépnek fel a kapitalizmus ellen. Ugyanakkor félrevezetik, elcsábítják azokat a dolgozói tömegeket, amelyek tényleg harcolni akarnak. Az elmúlt évtizedben például a szociális fórumok mozgalmát olyan erővé tették, amely elvonja a figyelmet a kommunista pártoktól. Fausto Bertinotti, az olasz kommunisták egykori vezére maga is azt hirdette, hogy a szociális fórum-mozgalom „a mozgalmak mozgalma", s mint ilyen, korunk forradalmi ereje. Ez persze nem igaz. Az olasz kommunista mozgalom bele is bukott ebbe a téveszmébe.

De ilyen találmány a szélsőjobboldali radikalizmus is. Magyarországon a Jobbik a 2010-es választáson látszólagos tőke-ellenes szövegeivel besöpörte a kapitalizmust ténylegesen ellenzők szavazatait is. Ezzel a tőke megakadályozta, hogy a Munkáspárt bejusson a parlamentbe. A Jobbik mint politikai fegyver ma is ott van a magyar tőkésosztály fegyvertárában, de visszafogottan használják.

NE ÜLJÜNK FEL A TŐKÉS TRÜKKÖKNEK!

Ma Magyarországon a szociáldemokrata-liberális körök teszik a legnagyobb erőfeszítéseket arra, hogy az egyre elégedetlenebb dolgozói tömegeket maguk mellé állítsák. Ma ők vannak ellenzékben, és szeretnék a hatalmat visszaszerezni. Nagyon ravaszul összemosnak két folyamatot, a tőke és a dolgozók közötti osztályharcot és a tőkés körök egymás közötti küzdelmét.

Az egyik oldalon tény, hogy folyik a tőke és a dolgozói tömegek közötti osztályharc. Ennek része, mondjuk, az, hogy a kormány elvette a rendvédelmi dolgozók nyugdíjkedvezményét, elfogadtatta az új munka törvénykönyvét. Ha ez a harc következetesen folytatódna, előbb-utóbb kiderülne, hogy ki akarja valójában megdönteni a tőkét, és ki csak a látszatot kelti. Ez felerősítené a Munkáspártot, és meghatározó tényezővé tenné, ráadásul a szociáldemokrata-liberális erőkkel szemben.

A szociáldemokrata-liberális erőknek kapóra jött, hogy a Fidesz-kormány erőszakos intézkedések egész sorát vezeti be. A Fidesz-kormány a kapitalizmust akarja megmenteni, de ezt csak a hatalom koncentrálásával tartja lehetségesnek. Ezért veszi ellenőrzése alá a sajtót, ezért igyekszik a Nemzeti Bankot a kormányzati törekvéseknek alárendelni, megváltoztatni a választási törvényt, s tesz egy sor más lépést, amely korlátozza a polgári demokráciát.

A Fidesz-kormány lépései két irányban is hatnak. Egyrészt, korlátozzák a tényleges osztályellenfél, a dolgozók és az őket képviselő Munkáspárt lehetőségeit. Másrészt, kiszorítja a hatalomból a szociáldemokrata-liberális erőket. A szociáldemokrata-liberális erőket abszolúte nem zavarja, ha a kommunistákat korlátozzák, sőt örülnek is neki. A saját korlátozásukat viszont úgy igyekeznek beállítani, mintha nem csak őket, hanem a dolgozói osztályokat, az embereket általában érintené. A nép, a dolgozók már húsz éve nem részesülnek a demokráciából, a szociáldemokrata-liberális erők azonban megpróbálják elhitetni, hogy, mondjuk, a Klub Rádió bezárása súlyos merénylet a magyar nép egésze ellen. A rendvédelmi dolgozók osztályharcosnak induló ügyéből gyorsan Szolidaritás mozgalmat csináltak, és így a szervezett dolgozók egy részét megpróbálják a tőkésosztály belső küzdelmének szolgálatába állítani.

Ugyancsak megkísérlik a parlamenten kívüli pártokat, a társadalmi szervezeteket a maguk szolgálatába állítani. Azt a tényt például, hogy Dörner Györgyöt nevezték ki az Új Színház igazgatójának, lehet bírálni, sőt elítélni. Nem helyes azonban úgy beállítani, mint a fasizmus megnyilvánulását, s erre koncentrálni a figyelmet.

A tőkések trükkjei hatnak a dolgozói osztályokra, sőt a kommunista erőkre is. Már Zetkin is felfigyelt arra, hogy sok megtévesztett dolgozó ember áll a szélsőjobboldal, sőt a fasizmus mellé. Ez a mai Magyarországon is igaz. Hány és hány munkás és dolgozó van, aki elhiszi a Jobbik demagógiáját, aki felül a cigányellenességnek, az antiszemitizmusnak!

De hányan vannak olyanok, akik szerint a Munkáspártnak együtt kellene haladnia a szocialista-liberális erőkkel, mert egyébként végleg elszigetelődik? Hányan vannak olyanok, akik gondolkodás nélkül elhiszik a szocliberális állítást, miszerint a fasizmus máris hatalmon van Magyarországon?

A Munkáspárt dolga az, hogy világos elvi politikát folytasson. Se ide, se oda, csak a dolgozók érdekeit követni! A kommunista párt nem ülhet fel a tőkésosztály trükkjeinek, nem válhat a tőkések valamelyik csoportjának fegyverévé.

Magyarországon nem fasiszta rendszer van, hanem a tőkés rendszer konzervatív-nacionalista változata. A helyzet tovább romolhat. Az európai válság további romlása, az euró és az EU esetleges összeomlása drasztikusan megváltoztathatja az európai és magyarországi helyzetet, és elindíthatja Európát, s talán Magyarországot is a forradalom útján. Ha a tőke érzékeli ezt a veszélyt, lehet, hogy a fasizmus eszközéhez nyúl.

Félhetünk ettől, a félelem azonban nem megoldás. Szilárd és bátor elvi politikával kell válaszolnunk. A Munkáspárt feladata az, hogy meggyőzze a megtévedt, manipulált, becsapott dolgozói tömegeket arról, hogy a dolgozók érdekeit a tőkésekkel szemben sem a szélsőjobboldal, sem a szociáldemokrata-liberális, sem a konzervatív-nacionalista pártok nem képesek megvédeni. Erre csak a tőkés rendszer következetes ellenfelei, a kommunisták, a Munkáspárt képes. ■

VENEZUELA NEM ENGED A VILÁGBANKNAK

Venezuela nem fogja elismerni a Világbank döntőbíróságának határozatait – közölte vasárnap Hugo Chávez venezuelai elnök a külföldi vállalatok által benyújtott kártérítési keresetekre utalva.

KÍNA SIKERESEN HARCOL A MÉDIA-SZEMÉT ELLEN

Sikeresen zárult a „túlzottan szórakoztató és vulgáris” televíziós műsorok ellen indított kampány Kínában: tavaly október óta a szórakoztató show-k kétharmada eltűnt a képernyőről – számolt be a műsorsugárzást ellenőrző Állami Rádió, Film és Televízió Hivatal.

A hatóság tavaly októberi rendelkezésében heti két adásban és főműsoridőben napi 90 percben korlátozta a szórakoztató show-k időtartamát az ország 34 műholdas adója számára, továbbá napi legalább kétórányi hírműsor sugárzását is előírta az érintett csatornáknak. A január elsején életbe lépett intézkedés hatására 126-ról 38-ra csökkent a főműsoridőben sugárzott szórakoztató műsorok száma.

Az elsősorban az úgynevezett tehetségkutató és társkereső programok visszaszorítására irányuló rendelkezésre a hivatal szerint a lakosság számára nyújtott „kulturális szolgáltatások” javításának érdekében volt szükség. A műholdas adók a show-k helyett „tradicionális erényeket és szocialista értékeket” terjesztő műsorokat, többek között dokumentumfilmeket, illetve kulturális és ismeretterjesztő adásokat tűztek programra.

Mint a Szabadság múlt számában megírtuk: Hu Csin-tao kínai elnök a Kommunista Párt folyóiratának legutóbbi számában megjelent írásában arra figyelmeztetett, hogy az országnak ápolnia és védenie kell saját kultúráját az „ellenséges erők” által forszírozott „nyugatosítással” szemben. „Tisztában kell lennünk vele, hogy nemzetközi erők

fokozzák az országunk nyugatosítására és megosztására irányuló stratégiai terveiket. A kultúra fontos terület, amelyet e hosszú távú beszivárgás eszközeként is felhasználnak. Fel kell ismernünk e küzdelem komolyságát, meg kell kongatnunk a vészharangot, és hatékony lépéseket kell tennünk a helyzet kezelésére” – írta cikkében az államfő.

„Én mondom, nem fogjuk elismerni az ICSID (Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központja) semelyik döntését sem” – szögezte le Chávez tévényilatkozatában. A világbank mellett működő ICSID-nél 17 keresetet nyújtottak be Venezuela ellen külföldi nagyvállalatok, amelyek vagyonát állomosították. A múlt héten pedig a párizsi székhelyű Nemzetközi Kereskedelmi Kamara (ICC) döntőbírói testülete 907 millió dolláros kártérítést ítélt meg az Exxon Mobil amerikai olajtársaságnak a Venezuelában államosított beruházásáért.

Az Exxon Mobil azért nyújtott be keresetet a Petróleos de Venezuela SA (PDVSA) ellen, mert a venezuelai kormány 2007-ben államosította az Exxon 41,7 százalékos részesedését egy nehézolaj-bányászati fejlesztésben. A PDVSA szerint az amerikai cég 12 milliárd dolláros kártérítési igénnyel lépett fel. A párizsi székhelyű Nemzetközi Kereskedelmi Kamara (ICC) döntőbírói testülete hétfőn ennél jóval kisebb, 907 millió dolláros kártérítést ítélt meg az Exxon javára. A PDVSA viszont közölte, hogy értelmezése szerint még ezt sem kell megfizetnie, mert le kell számítani belőle azt a tulajdonában lévő, amerikai számlákon elhelyezett 300 millió dollárt, amelyet az Exxon kérésére a jogvita idejére befagyasztottak; továbbá az Exxonnak a venezuelai céggel szembeni 191 millió dolláros tartozását, valamint még 160 millió dollárt, amely a döntőbíróság szerint szintén a PDVSA-t illeti meg. A venezuelai vállalat csak a fennmaradó 225 millió dollárt akarja megfizetni. Az Exxon szóvivője az amerikai cég 160 millió dolláros tartozását ismerte el, de a kártérítésből fennmaradó 746,9 millió dollárra igényt tartanak.

LATIN-AMERIKÁBAN AZ IRÁNI ELNÖK

Négy országot érintő latin-amerikai körutat kezdett Mahmúd Ahmadinezsád iráni elnök vasárnap Venezuelában.

Az iráni vezető, akinek a mostani az ötödik venezuelai látogatása, felkeresi Nicaraguát, Kubát és Ecuadort is. Néhány órával iráni vendége érkezése előtt Chávez visszautasította amerikai tisztségviselőknek azokat a nyilatkozatait, amelyekben arra szólították fel Iránt, hogy ne dacoljon tovább a nukleáris programjának ellenőrzését célzó nemzetközi erőfeszítésekkel. „Nevetni kell azon, amit a birodalom (az Egyesült Államok) művel, elkeseredetten próbálkozva azzal, amit úgysem képes megcsinálni, hogy uralja ezt a világot” – mondta Chávez.

Hugo Chávez venezuelai elnök forradalmi programjának egyik központi eleme az energiaszektor államosítása. A caracasi vezetés az utóbbi években több milliárd dollár értékben államosította olajipari magánvállalkozások – főként külföldi cégek – vagyonát, felszerelését és készleteit. Venezuela a dél-amerikai térség legnagyobb olajtermelője, a világ ötödik legnagyobb olajexportőre, az olajszektor a helyi gazdaság vezető ágazata.

FIDEL CASTRO A GUINNESS REKORDOK KÖNYVÉBEN

Fidel Castro bekerült a Guinness rekordok könyvébe, mint az az ember, akit leggyakrabban akartak meggyilkolni. A veterán vezető ellen összesen 638 gyilkossági kísérletet követtek el.

„A kubai forradalom történelmi vezetője, Fidel Castro az az ember, akit a leggyakrabban akartak meggyilkolni a Guinness rekordok könyve és az emberölési kísérletek többségét megrendelő amerikai Központi Hírszerző Ügynökség (CIA) levéltára szerint” – írta a Cubadebate hírportál. A Cubadebate szerint 2006-ig, amikor egészségségi okokból Fidel Castro kivonult a hatalomból és átadta az irányítást öccsének, Raúl Castrónak, „638 gyilkosságot kíséreltek meg ellene, szinte valamennyit a CIA irányítása alatt”. A meggyilkolását célzó módszerek változatosak voltak, de mind kudarcba fulladt: egyebek mellett robbanóanyagot tettek a cipőjébe, kígyómérget injekcióztak a szivarjába, sőt kis robbanószerkezetet szereltek egy baseball labdába – írta a honlap. A Cubadebate szerint „azóta tervezték fizikai megsemmisítését, amióta a kubai forradalom élére állt és 1959-ben győzelmet aratott”, és az eltűnésében leginkább érdekeltek között az észak-amerikai kém- és felforgató ügynökségek álltak.

KOMMUNISTA MUPPETEK?

Eric Bolling, a Fox egyik műsorvezetője azzal vádolta meg az új Muppets-mozifilmet, hogy kommunista üzeneteket közvetít. Szerinte a Muppets kapitalista-ellenes üzenetekkel mossa át a gyerekek agyát. A filmben a Muppets-csapat felveszi a harcot a gonosz Tex Richman ellen, aki azt tervezi, hogy lerombolja a Muppet Színházat, mivel a terület alatt olajat talált. Bár a bevezető nevetségesnek tűnhet, különböző források szerint néhány évvel ezelőtt valóban olajat találtak a 20th Century Fox filmstúdió alatt. ■

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.